

ІСАЯКЪ ОТГОВАРИЖ.

Отче! Ты иди на предъ, и азъ ще тѣ намѣриж,
Но съезъ майкѣ си ще сѣ пригъриж и да си ѣж видиж.

ІСАЯКЪ

СЪ МАЙКѢ СИ СЪЖ ПРИГЪРТЯТЪ,
МАЙКА МЪ НА НЕГО ОТГОВАРА:

Хайде чадо, и надеждо, въ пѣтя си да идишъ,
Свѣте на очи тѣ ми, предъ Бога да представишъ.

ІСАЯКЪ

НА МАЙКѢ СИ ОТГОВАРИЖ.

Оле ма й чо! много то Ти пригъртанье, мене ма
смѣти,
От' Твой тѣ съзи на очи тѣ, що текъти, ѹмз-а ми сѣ
стѹпи.

Что горчивкѣ дертъ на сърце си имашъ? и отъ плачь
не си преставаши?

Отъ глава та до крака та, мене да цѣлѹвашъ Ты
сѣ не оставаши.

САРА

НА ІСАЯКА ОТГОВАРИЖ.

Се съмь